તોહીદ કા ડંકા.

નારાબક્ષ—બુકસેલર,
ખોજા સ્ટ્રીટ મીઠાઇવાલા બીલ્ડીંગ.
No 34 મુંબઈ નં. ૯

બાએહતેમામ,
મુનશી ગુલામેહવાજા મોલવી ગુલામહુસેન
બુકસેલર બડી ઘડીઆલ. સુરત

હીજરી ૧૩૪૩ સને ૧૯૨૪

કીંમત છુટક નકલ બે આના

૭૮૬

ગઝલ.

કીસ તેઝીસે કરબલ મે ખીઝાં હાએ ચલી હે
એક આનમે મામાલ હુવા બગે બલી હે
ઇસયાંકી મુસીબતસે બચી ઉમ્મતે એહમદ
જીસદમ સરે શબ્બીરપે શમશીર ચલી હે
જોહરાકા જીગરબંદ મોહમદકા નવાસા
કોનેનકા મુખતારે હુસેન ઇબ્ને અલી હે
મુસ્લીમ કે પીસર કેહતે યેહ વકત શહાદત
વેહશત ભરી કુફેકી હર એક ગલી હે
જાન દેનેકો તેયાર હુવા હકકી રઝા પર
હુર શાહકા મેહમાન સઇદે અઝલી હે
ગીરમલ બના ખુશ્ક ગલુએ અલી અસગર
પાનીકે ઇવઝ તીરકી ખુંખાર ચલીહે
સબ એહલે ફલક કેહતે લગે વાહરે હીમ્મત
લાખો હે મુકાબીલમે હુસેન ઇબ્ને અલી હે
સર અપના કટાતે હેં પયે ઉમ્મતે એહમદ
કયા આશીયો પર લુત્ફ કરે અઝલ હે ચલી હે
હે આપકી યેહ દર્દ ભરી નઝમ મઝેદાર
હર લફઝ "અસીન" આપકા મીસરીકી ડલી હે

ગઝલ.

લે દીલકે જો મુઝે હુંય યેહ દીલકો દુખતે હુંય
[illegible] કાતીલ કો [illegible]

કયા ઢુંન હય જુસતજુકી એ ભી ખબર નહી હય
દીલબરકો ઢુંઢત હય યા [illegible]કો ઢુઢ તે હય
શાહે તલબમે એસા વા રફ્તા કોન હોગા
મનઝીલપે હમ પોંચકે મનઝીલકો ઢુંઢતે હય
કાટે નહિ જો કટત ફુરકતમે દીન હમારે
ખન્જરકી જુસતજુમે કાતીલકો ઢુઢતે હય
જો જખમ દે ચુકે હય ઉ લેનેકો હય કાહી
અબ કીસ લીએ વોહ અપને કાતીલકો ઢુઢ તે હય
તુમને જો અપને રૂખસે પરદા ઉઠા દીયા હય
તારે ફલકપે માહે કામીલકો ઢુંઢતે હય
અફસારે ઈશક લયલા મજનુકે બનમે અબતક
ઉઠતે હય જો બગોલે મહમીલકો ઢુંઢતે હય
બે તીરો એ કમાકે જો દીલ શીકાર કરલે
હમ તો જલીલ એસે કાતીલકો ઢુંઢતે હય

નઈ ગઝલ-કવ્વાલી.

તુ વોહ અય ખુબી હૈ અય જહને જાનાના
હર ગુલ હે તેરા બુલબુલ હર શમઅ હૈ પરવાના
યેહ ઈસ્મ હકીકત મેં કયા દેખે સીવા તેરે
સીજદેસે હમેં મતલબ કઅબાહોયા બુતખાના
યારબ ઈન્હી હાથોસે પીતે રહે મતવાલે
અજમેર કા સાકી હો બગદાદકા મયખાના
યારબ ઈનહી હાથોસે પીતે રહે મતવાલે
યારબ યેહી સાકી હો યારબ યેહી મયખાના
મસતીમે ભી સર અપના સાકી કે કદમ પર હો
ઈતના તો કરમ કરના અય નરગીસે મસ્તાના
કીસ્મત હૈ તો ઉસકી હૈ આંખે હૈ તો ઉસકી હૈ
જીસને તુઝે દેખા હૈ અય જદરએ જાનાના

[illegible]

ગુઝલ

કીસકે ખરામે નાઝને કબરમેં દીલ હીલા દીયા
સોયા થા મેં ચેનસે કીસને મુજે જગા દીયા
પુછા ન જીતે જી કભી દરદે જીગરકા માંજરા
કબરપેં અબ આએ હય ખાકમેં જબ મીલા દીયા
તુમ તો અદુપે જાન દીં કરતે હો મુજસે દીલ તંગ
અબ તુમેહ ઈસ દીલસે કયા ગરજ તુમને તો દીલ જલાદીયાં
દીલને બનાકે મેહમાં ખંજરે તીરે યાર કો
લખતે જીગર ખીલા દીયા ખુને જીગર પીલા દીયા
અય દીલ તુમારી કયા ખતા યે તો મેરા કસુર હય
ગેરકી બલામેં ફસગયા ઝુલફોમેં દીલ ફસા દીયા
કયા ખુબ કીયા અપને ઉરસ રહીદે નાઝકા
-દુટ કુચો મઝારપર આકે શાજઆ જલા દીયા
જાઓ સીતમગરો મેરી જાં તુમપે હે અબ ખુદાકી અમાં
બીછરે હુવે મીલેંગે ફીર ગરચે ખુદાને મીલા દીયા

કવ્વાલી

મીલનાથા તો મીલ જાતે ઊસ નુરે મુજસ્સમસે
કયું જાકે ચલે આએ દરબારે મોહમદસે
અલ્લાહકે ફઝલેમે વેહદતકે સીવા કયા હય
લોકુછ હમેં લેનાહય લેલેંગે મોહમદસે
રોઝે મે મોહમદકે મેને ભ ખુબ દેખા
[illegible] આવાઝે આઈ ઉસી ગુમબદસે
બીલ્લાહ મેરી તુરબતસે ચુપ ચાપ ચલે જાવો
ગર તુમને મુજે છેડા ફેહકુના મોહમદસે
અબ આ કે સબા તુરબત મોહતાજે મુરવ્વત હય
મીટ્ટી મુજે થોડીસી લાકે દે આહમદસે
કયું ફીરકે ખુદા છેડા અય મુનકરે તુરબતપર
કુછ બાત ન કરનેદો તસવીરે મોહમદસે

મુઝતર મુજે તેગકી જીલ વકતકે યાદ આઈ
નીકલા મય જીગર થામે હુટે હુવે મરકદસે

ગઝલ.

આશીક ભી હુ ખુદ અપના દીવાના ભી મેં હું
શમએ રૂખે જાનાના પરવાન ભી મે હું
ઝાહેદ ભી હુ પરહેઝ ભી રીન્દોસે મુજે હય
પીતા ભી હુ ખુદ સાકીએ મયખાના ભી મે હું
વાએઝ ભી હુ બેહકી હુઈ બાતે ભી મેરી હય
હુશયાર ભી નાદા ભી દીવાના ભી મે હુ
સમજે તો ભલા ફખર મુજે કોયા કેઈ સમજે
ઝાહેદ ભી હુ સુફી ભી હું રીન્દ દાના ભી મે હું

ગઝલ.

પહેલે તો શોકકે ખાકે દરે મયખાના બનું
ફીર તેરે જામસે બેખુદ બનુ મસ્તાના બનું
મસ્તે શયદા બનુ રૂસવા બનુ દીવાના બનું
શોક કેહતા હે તેરે ઇશકમે કયા કયા ન બનું
અસરે જોશે જુનુ દોનો તરફ હો યકસા
તુ અગર શમઅ બને મે તેરા પરવાન બનું
જબસે વોહ સુરત પરેશાન નજર આઈ હે
દીલ એહ ચાહતા હે કે મે શાના બનું
મયકશો બદરએ વેહદતકા સુરૂર અયસા હો
ખુદહી સાકી બનુ ઓર ખુદહી મેં પયમાના બનું

કવ્વાલી.

હુરો ગુલમાં સર ઝુકાતે હે બડી સરકાર હે
મરહબા સલ્લેઅલા કયા સાબીરી દરબાર હે
દો અતા મુઝકો ભી રંગ સાબીરી સાબીર પીયા

મેં ફકીરે બીનવા તેરી સખી સરકાર હે
કયા બતલું મેં નીશામેં અપના ગુરજાને ચમન
સાબકી બુલબુલ હું ઔર કલીયર મેરા ગુલઝાર હે
હો નઝર એક પ્યારકી મુઝપર કે મેં બે આસ હું
અય નબીકે લાડલે તુમપર ખુદાકા પ્યાર હે
મેરી કીસમતકા બદલ દેના અલી અહમદ પ્યા
આપકો આસાન હે મોલા મુઝે દુશવાર હે
એ શરાબે સ બરી કયા કયફ હે વલ્લાહ તેરા
મસ્ત હે કોઈ કોઈ બે ખુદ કોઈ સરશાર હે
લે ચલ અય શોક ઝીયરતે જાનીબ કલીયર મુઝે
ફુરકતે સાબીરમે અબ જીના મેરા દુશવાર હે
અય જમાલે રૂએ સાબીર વાહ કયા કહેના તેરા
દીલ હે બેખુદ આંખ મહુ લઝઝતે દીદાર હે
કયા પ્યારા નામ હે સાબીર પ્યાકા અય હકીમ
મેરી એક જાને હઝીં કુરબાં સો સો બાર હે

કવ્વાલી.

તલવાર ખીંચકે પંજએ કાતીલમે રેહ ગઈ
બીસમીલકી આરઝુ દીલે બીસમીલમેં રેહ ગઈ
ઝોંકા જબ આ ગયા કોઇ મજનુકી આહકા
લયલા તળપકે પરદએ મેહમીલ મે રેહ ગઈ
ફીરતી રહી નીગાહમેં તસવીર યારકી
આખીર ઉતરકે આઇને વો દીલમેં રેહ ગઈ
કાતીલકા હાથ હાય રૂકાબી તો કબ રૂકા
થોડીસી જાન જબ તને બીસમીલ મેં રેહ ગઇ
અય તેગે નાઝ ઇતનીભી તેઝી ન ચાહીએ
દીદારકી હવસ દીલે બીસમીલ મે રેહ ગઈ
ખંજર ઇધર ખીંચા ઉધર આહે ખીંચી મગર
થોડીસી ચહકે બીસમીલ વ, કાતીલ મેં રેહ ગઈ

ચલતી હે ત્રેગે નાઝ ગઝે હુટલો જલીલ
કહેનોં ન ફીર કેાી કે હવસ દીલમેં રેહ ગઇ

મુસદસ.

આહીસતા બરસી ગુલે બકીશા બર મઝારે માં
બસ નાઝુક બરતે શીશએ દીલ હર કીનારે મા
બાલાએ કબ્રે એક દરખ્તે ગુલાબ થા
સરસબજ ઓરમે બરખતાથા હમસર વો દુસરા
જબ ફુલ ઉસ દરખ્તસે તુરબત પે ગીરતે થે
તબ અનદરૂને કબ્રસે આતીથી યે સદા–આહીસતા
યે બારે બારે દેખ તઅજ્જુબ મુઝે હુવા
બાશીન દગાને કબ્રસે પુછા જો માંજરા
યે કોનસે બુઝરગ હેં કયા ઇનકા નામ થા
આતીહે જીનકે કબ્રસે હરે વકતયે સદા–આહીસતા
માલુમ યે હુવા કેયે વો આશીકે હઝીન
તાઝીસ્ત વસલે યાર મયસ્સર હુવા નહિ
મરનેકે બાદ કબ્રપે આયા જો મએ જબી
જબ બરગે ગુલ ચઢાયા તો આવાઝ યે સુની–આહીસતા

ગઝલે નાઅત.

તોહીદકા ડંકા આલમમે બજવા દીયા કમલીવાલેને
કુલ લાએલાહા ઇલ્લલાહ ફરમાદીયા કમલીવાલેને
જબ ચહેરએ અનવર કમલીસે ચમકાદીયા કમલીવાલેને
ઘંઘોર ઘટામે સુરજકો શરમાદીયા કમલીવાલેને
દિલ એસે રંગીલેકે સદકે ઔર એસે હટીલેકે કુરબાં
હટ કરકે ખુદાસે ઉમ્મતકો બખશા દીયા કમલીવાલેને
બનબનકે ગયે મેઅરાજકી શબ વસ્લેલકી છપવી ઉસપે
જન્નતકા હુરા ગીલમાંકા તળપાદીયા કમલીવાલેને

ઝુલફેકી મહકને મરતુ કીયા ચિલમનકી ચીકને
ડીલમીના
હરતરહકી બાંકી અદાઓંસે લુટવા દીયા કેમલીવાલેને
પીપીકે પ્યાલે હેમરકે લુટીગે ચગે જીલારવાલેકે
ઇન્ના આતેના, કલકોસર, ફરમાદીયા કમલીવાલેને
વોહ કમલી અજબ તા કીમતથી કીસ, નાઝસે, ઝકને
અરશોંમેરી
સબ ગરકે દોશાકે વાલેકો શરમા દીયા કમલીવાલેને
જબ હકકી તરફસે ઉમતકો મેરાજકી શબ-ઇન
આયશીતા
ખુશહોકે દામન કમલીકો ફેલાદીયા કમલીવાલેને
ખુશકીમે તરી પેદા કરદી હરશાખ હરી, પેદા કરદી
મહીં બાગે જહામે રહમતકા બરસા- દીયા કમલી
વાલેને
ગએ અર્શપે ખુબ હુઆ હાંસીલ અલ્લાહસે જાકે
હુએ વાસીલ
કયા જાને ખુદાકો જાહર કયા સમઝાદીયા કમલી
વાલેને
ઇસ્લામ મીલા ઇમાન મીલા પઢનેકેલીએ કુરઆન
મીલા
જીન્દવકો જો કુછ દીલવાનાથા દીલવાદીયા કમલીવાલેને

ગઝલ.

નારમે નુર જલવા નુમાહો ગયા,
આજો ફુલુખ ચમન, ખુલદકા હો ગયા,
એકકી ખાલ મુલ્તાનમે, ખેચી ગઇ,
એક કલીયરકે સાબીર પીયા હો ગયા
એક દેહલીમે જાહર વીલાડી હુવા,
એક ગંજે શકર બાખુદા હો ગયા,
એકકા ઇશ્ક શીરીને ફન્ની કીયા

એક આરેસે અજદર જુદા હો ગયા
એક દારે શર્'અત પર ખીચા ગયા
એકકા તેગસે સર જુદા હો ગયા
એક અરશે બરી પર ખુદાસે મીલા
એક મોલાસે અપને જુદ હો ગયા
એક કલદર હુવા એક ખ્વાજા ખુતુબ
એકકો મરતબા ગોસકા હો બદા
એક ખાતુને જન્નત હુવે ફાતીમા
એક મુશકીલ કુશા મુરતુઝા હો ગયા
એક લયલાકે ગમમે હુવા મુબતીલા
એક શીરીન કે ગમમે ફના હો ગયા
મે ન દેખા વો હુ ને દેખાય હમેં
એક પેદા હુવા એક ફના હો ગયા
એક કે હલકે તીશાના પર ખંજર ચલા
એકકા ઝહેરસે ખાતીમા હો ગયા

ગઝલ

તરઝઅ-માશુક હો બ ાલમેં જલતે હાં મેકશો કે
હમ તુમપે મર રહે હે આ ક હો તુમ કીસી કે
દાવે તો દોસ્તીકે બન્તવ દુશમનીકે
મુદત કે બાદ આઇ હે આજ વસ્લકી શબ
અંદાઝ અબ દીખ વ કુછો હસી ખુશીકે
દસ્તૂર ઇશ્કકે હે કુછ કાયદે નીરાલે
દુન્યાસે હેં અનોખે આદાબ બદગી કે
સાકી હે ઇદકા દીન જીભર કે અબ પીલાદે
મુદતસે તીશ્ના લબ હુ અ માને મય કશીકે
મસતીમેં હાથ આપના સીનેપે ઉનકે પહોચા
ગફલતમેં યે મઝ થ' કુરબાન એ ખુદીકે
લબપર યે આહ કયસી ચહેરાયે ઝદ કયું હે
સચ સચ બતાવ મુરતુન આશીક હે. કયા કીસીકે

ગઝલ

સુરખ઼ મેંહા ભેજતે હો ક્યું રંગ લાનેકે લીયે,
ખુન આશીકકા હે કાફી રંગલાનેકે લીયે
ઝુલ્ફે મુશકી રૂખપે જો ફેલાઇ હે સૈયાદને
દામહે તાએર દીલકે ફંસાનેકે લીયે
હસરતેં એકદો નહિ હેં જો કે લીખ ભેજુ કહીં
એક દફતર ચાહીયે દીલકે પૂરમાને કે લીયે
પેચવ ગમ ઝુલ્ફમેં રેહ જાય તો યે ઝીમ્મા મેરા,
લીજ્યે મેરા દીલ સદ ચાક શાને કે લીયે,
ખોફ ક્યા ગનજુર અગર અસીયાં હેં અપને બે

હીસાબ

શાફએ મહેશર હે કયસે બખ્શવાને કે લીયે,

ગઝલ

વો અગર હીલા કરે મદફન તક આને કે લીયે,
હાથ નીકલેંગે જનાઝેમે બુલાનેકે લીયે;
શિકલ અચ્છી રંગ ગોરા લાલ લબે ચશમે શોક,
કીસ જગેકી ખાકલી તુમકો બનાને કે લીયે,
યે અદાએં યે જફાએં યે જવાની યે સીતમ,
ઢુંઢલો મઝદુર કોઇ બોજ ઉઠાને કે લીયે,
ચાદરે આબે રવા બનકે લપટ જાવુંગા મેં,
તુમ અગર ઉતરોગે અગર દરીયામે નહાને કે લીયે
મેં ન છોડુંગા હથેલીમે તુમારે ખુને દીલ,
હાથમેં તુમ હાથ દો મેંહદી લગાને કે લીયે,

ગઝલ

મેં વો દીવાના તેરા જો રશ્કે લયલા હો ગયા,
શીકલપર મેરી તેરી સુરતકા ધોકા હો ગયા,
આયના આનેમેં જાતે જાતે યે ક્યા હો ગયા,
આપ અપની શીકલકા હમકો તમાશા હો ગયા.

નામશા મયે-ખાર ઝુનકા બનગયા સાકી વોહી,
જબ મયે પુર કયફ સે લબરેઝ મીના હો ગયા,
તેરે છુપનેમેભી અય પરદેનશીન એક લુત્ફ હે,
હેરથા જો ઘર તેરે છુપનેસે કાબા હો ગયા,
તુમ એકેલે ઓર કીતને ખેલ ખેલે દેખયે,
એક હકૂઝ કુન કહી ઓર કુનસે કયા કયા હો ગયા,
હો ગયા બે દમ મગીજે ઇમ તો આ કર કબર પર
હુ સદક ફરમાને લગે કસા કે અચ્છા હો ગયા,

ગઝલ

એક જાન મેરી તનમે એક જાન સામને હે
હર બાત તેરી સુરત અયજાન સામને હે
વાઅદા કીયાથા પુરા અચ્છા કસમ તો ખાવ
રખો તો હાથ ઇસપર કુરઆન સામને હે
દીલ ચાક ચાક કરકે દો મુઝસે કહે રહે હે
ગર દીલ તેરા ચેહી હે પહેચાન સામને હે
કયા શેર તું બનાય ઉસ્તાદજીને
મેહફીલમે ગા રહા હે એક જાન સામને

ગઝલ

ગર યાદ ન હો સાકી પયમાના હુવા તો કયા
રા મુર ગરાઓસે મેખાના હુવા તો કયા
અય સાકીએ મેખાના એક જામ ઇધરકોભી
હા શી ા હુવા તો કયા પયમાના હુવા તો કયા
જબ દર્દ ન હો દીલમે કયા ઇશ્ક મઝા દેવે
દહેતકા ભલા કોઇ દીવાના હુવા તો કયા
હુમ ઇશ્કકે ગદે હે મઝહબસે નહિ વાકીફ
કાબા હુવા તો કયા બુતખાના હુવા તો કયા

ગઝલ

જો મુઝ મેને આલીમસે સુઝે કસુબાર પર ખીંચા

તો બોલા તુને કચુ નકશા મેરા દીવાર પર ખીંચા
હજારો દીનસે બેદીન હુવે જાતે હે દેખોતો
અજબ નકશા કીસીને યે જબીને યાર પર ખીચા
નીશાતક ભી નડાલા આબદરી ઉડગઈ કયસી
હજારે બાર રખરખ કર ગલા તલવાર પર ખીચા
શબે વાયદાવો કહેતે હેં ન આતે હમ કભી રોશન
તેરે જસબે મોહબ્બતને મુજે ઇકરારપર ખીચા

ગઝલ

ઉસ નુરે મુજસ્સમને લુભાયા મેરા દીલહે
યારબ તેરે મહબુબ પર આયા મેરા દીલહે
શયદા રૂખે મહબુબે ખુદાકા મેરા દીલહે
કુર આનકી કસમ મોમીન વ કાબા મેરા દીલહે
તુ હુસ્કી શયદા હે મે હુ આ શીકે અહમદ
ઝાહીદ તેરે દીલસે તો અચ્છા યે મેરા દીલહે
બનજાએ અગર ખાનએ નાલયન મોહમ્મદ
દાવા મે કરૂ અરશે મોઅલ્લા મેરા દીલહે
વહશીઓ ખરીદારે હુસન હો ઉનહે દેખો
મેં બેચ ચુકા હુ યે પરાયા મેરા દીલહે

ગઝલ

બીજળી મેરી બનાદો બનદા નવાઝ ખ્વાજા
અલ્લાહસે મીલાદો બનદા નવાઝ ખ્વાજા
ઉરફાકા જામ ભરદો મસ્ત અલસ્ત કરદો
બે ખુદ મુજે બનાદો બનદા નવાઝ ખ્વાજા
દુન્યા વ દીનકી કુનજી સબ ઉનકે હાથમેહે
જો કુછકે તુમસેમાગે કરતે અતાહો ખ્વાજા
નજો લાડલે ખુદાકે ખ્વાહો મુસતુફાકે
સુલતાને અવલીયા હો બનદા નવાઝ ખ્વાજા
મેહશરમે કાઝી પુછે બતલા થકી આપના
દામન પકડાકે કેહદું દેખો યે કયાહે ખ્વાજા

નઈ કવ્વાલી

મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે,
ગમે હીજર તો દેગા ન જીને મુઝે,
કાફલે વાલે સબ ગએ મંય હાથ મલતા રહે ગયા,
જાન તડપતી રહે ગઇ ઔર દીલ મચલતા રહે ગયા
લીયા સાથ ન અપને કીસીને મુઝે,
મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે—૧

દેખએ કીસ્મત મે લીખી હૈ જયારત યા નહીં,
દેખએ રોઝે પે હજરત બુલાતે હેં યા નહિ.
પેડી સોચ હે બારા મદીને મુઝે,
મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૨

અય અજલ મત જાન લે યેહ જાન બહોત મુશ્કીલમેં હૈ,
જાન દુ રોઝે પે યેહ અરમાન મેરે દીલમે હૈ,
કોઇ દીન અભી ઔર દે જીને મુઝે,
મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૩

હીંદસે યા સાકીએ કૌસર બુલા લીજે મુઝે,
એક પ્યાલા આબે જમજમ કા પીલા દીજે મુઝે,
પડે હીજર મે પીને ન આસુ મુઝે,
મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૪

યા મોહમદ મુસ્તફા તસકીન તો કીજે મેરી,
અનીશે ફુરકત મે જલતા હું ખબર લીજે મેરી,
લગ જાએ મોતકે આને પસીને મુઝે,
મેરે મોલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૫

ફીકરે દુન્યા સેકડા હય એક હસરતે દીદાર હૈ,
મય મુસફીર હું અકેલા તેરિ મદદ દરકાર હૈ
કોઇ રાહમે લુટે ન છીને મુઝે,
મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૬

માર ડાલો ઇસ વતન ને, ઔર હિંદુસ્તાન ને,
મુફલસી ને બેકસીને શોકને અરમાન ને,
દીએ રજપે રંજ સભીને મુઝે,
મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે—૭

આસમા થામે જમીન પકડે વતન રોકા કરે,
મય ન ઠયરૂંગા ન ઠયરૂંગા કોઇ ચીખા કરે,

કોઈ યાર હે મેરે જાનીને મુઝે,
મેરે મૌલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૮

મરકે હસરત રાત દીન આંખોસે મંય બરસાઉંગા,
પુર ઈન્સા અલ્લાહ આંખોસે મંય મદીને જાઉંગા,
પૈહી જાવેગે લેકે સફીને મુઝે,
મેરે મૌલા બુલાવો મદીને મુઝે,—૯

ગઝલ

ખુમહેં દરખ્ત રોઝએ વાલે કે સમાને
મજનું ખડા હે ખૈમએ લૈલા કે સામને
એક એક કો બખ્શવાએગે મેહશરમેં હકસે વો
યુસુફકી બન પડીહે ઝુલે ખા કે સામને ૧
જલવે કુ દેખને કે લીયે ભી તો કોઈહો
મુંહસે નકાબ ઉલટ દીયા મુસાકે સામને
કયસા મુકામ કાફલેવાલે ચલે ચલો
ઠેરેગે ચલકે ઉસ સહેવાલા કે સામને
જીસ મુરૈદકો ન હઝરતે ઈસા જીલા સકે
લે આઓ ઉસકો મેરે મૌલાકે સામને
કહે દીજીયો સબા મેરી હાલત ઝરા ઝરા
જાના હો ગર તેરા મેરે આકા કે સામને
પીર વો કરમ કરે ન કરે ઈખતીયાર હે
હા અકબર તુ અરઝ કરતો ઝરા જાકે સામને

દેખો શહે મઝલુમપે યે કયસી બનીહે
મકતલમે વો પ્યાસા હે જો કોસરકા ધનીહે
મુંહ ખોલદીયા બચ્ચોને હે પ્યાસકે મારે
યાં સીના ઝનીહે તો વહાં તેગ ઝનીહે
અકદેસે મદીનેસે મુએ શામ ચલે હે
ઓહલે વતન દેખો યે કયા ખેવતની હે
અય મુનસીફો તુમ કાતીલે સરવરહીસે પુછો
ઈસલામમેં કયા કાબીલે ગરદન ઝનીહે

શેર.

કહા નબીને કે હોતાહે દર્દ મેરે જીગરકે નીચે
કહાં હે જીબરઈલ જો છુપાવે મેરે નવાસો કોપરકે નીચે
અલીકી તલવાર રો રહીથી લટકતી જોથી કમરકે નીચે
હુસેન પ્યાસા ખાળાહે ગરદન ઝુકાએ તેગ વ તબરકે નીચે
લઈનને જબકે હાથ કાટા ઉતરકે અપને શુતરકે નીચે
યે ખુન બેહુબેહકે જમ રહાથા નબીકે નુરે નઝરકે નીચે
બે ગોરો કફન ધુપમે હે વાશા સરવર
અય શામીયો કહીયે ઉનહેં કયા યે બે કફની હે
ગરદન મૈંરસ્સી તોક ગલે પાવમે ઝનજીર
યા બેળયા કોલાહી હે થમતની હે
તુમ જાનતે હો લઇનો મેં નવાસાહુ નબીકા
કુછ ખોફકર ઝાલીમ મેરી ગરદન ઝદનાહે
સરે નોક સનાન પરહે ચળા દેખીયે કીસકા
બાબા અલી નાના નબી મકરી મદની હે
યે કસ્દ હે દીલમે કે ચલુ સુએ મદીના
યે બાત અમીર અબતો મેરે દીકમે ઠનીહે

કવ્વાલી.

મુસકુરાતે જાતે હે કુછ મુંહસે ફરમાનેકે બાદ,
બીજલીયાં ચમકા રહે હે ફુલ બરસાનેકે બાદ.
કોન હોતા હે દીલે અફસુરદાકા પુરસાને હાલ
પુલકી ખુશબુબી ઉળજાતીહે મુરઝાનેકે બાદ
કબરમેં કયા કયા ફરીશતોકા થા અરમાને સવાલ
કુછ ન પુછા મુઝસે તેરા નામ બતલાનેકે બાદ
પુલ ચળાયેગે લહદ પર જીનસે યે ઉમ્મીદ થી
વોભી પત્થર રખ ગએ સીનેપે દફનાનેકે બાદ
ઉમર ભરમેં દોહી ઘળીયાં મુઝપે ગુજરી હે કઠન
આપકે આનેસે પહેલે આપકે જાનેકે બાદ
તું દીયે જા સાકીયા પયમાના પયમાનેકે બાદ
બાત મતલબકી કહુંગા હોશમેં આનેકે બાદ

સુર્ખરૂ હોતા હે ઇનસાન આફતે આનેકે બાદ
રંગલાતી હે હીના પત્થરપે પીસ જાનેકે બાદ
લો જલાતા હે કીસીકો ખુદ વો જલતા હે જરૂર
શમઆભી જલતી રહી પરવાના જલ જાનેકે બાદ
ક્યા શરાબે નાબને પસતીસે પાયા હે ઉરૂજ
સર ચડી હે હલકસે નીચે ઉતરજાનાકે બાદ
મેરા દીલ લેનેકે પહેલે ક્યા ખુશામદ ઉનકો થી
ફેરી આંખે ફેરલીં મતલબ નીકલ જાનેકે બાદ
ઉમર આધી આ ગઈ પર હે અભી નખરે વોહી
બલ ન રસ્સીકા ગયા અફસોસ જલ જાનેકે બાદ
દીલાસાઝી કહેતીહે ઉનકો કે બસ વો આજુકે
મેંહદી ક્યા બેઠેગે ફવરન ઝુલ્ફ ખુલ આનેકે બાદ
ઉમરભર ઉનકો તે મેરી શિકલસે નફરત રહી
અબ વો ચહેરા દેખતે હેં હમ નીકલ જાનેકે બાદ
યાદ આઈગી વફાએ તુમકો મેરી દેખના
કદર હોગી તુમકો મેરી મેરે મર જાનેકે બાદ
આવ મીલ જાવ ગલે આશીકસે ક્યા તકરાર હે
સુલેહભી હો જાતી હે આપસમે લડ લેનેકે બાદ

ગઝલ.

બુએ હર ગુલમે પરવર દીગાર હે
ગુનચે ગુનચેસે તું આશકાર હે
તુ મેહશરમેં પુછીગા મુઝસે ખુદા
તોયું કહેહુંગા મેં અપને સરકો ઝુકા
તેરા બનદા એક યેભી ગુનેહગાર હે-બુએ૦
વો મનસુર અનલ હક તો સુલીપર ચડા
હકકે કહેનેકી દુન્યામે પાઈ સજા
જો હે આશક વો ખાલા બેદાર હે-બુએ૦
ઉનને ઠોકરસે મુરદે જલા
પીરકી ખાક ખાનસે દૂરરે લગા

ખુલી ખુનકી અતલસે છવારહે-ખુબો૦
ખાર' દેતી હે આશકકો દીલકી લગન
કૈસ વ ફરહાદ મારલી ફીરે કોહે ચમન
ખાક યુસુફ મીસરકે બાઝાર હે-ખુબો૦
મેને જો દુન્યામે આકર કે કુછ નકીયા
ઓર કીયાભીતો મેને બુરાહી કીયા
મેરે સરપર ગુનાહોકા બાર હે-ખુબો૦

ગઝલ.

ખુજસા નહે ઝમાનેકો પરવરદીગાર દીલ
૨ આશીક્તા દીલ ફરીફ્તા દીલ બેકરાર દીલ
હરબાર માગતી હે નયા ચશમે યાર દીલ
એક દીલકે કીસ તરહસેં બનાઉ હઝાર દીલ
પુછી જો ઉસને તાલીમે રોઝે જઝાઉ કોન
નીકલા મેરી ઝબાંસે બે છખત્યાર દીલ
કરતે હો અહદે વસ્લ તો ઈતના રહે ખ્યાલ
પયમાનએ ઝીયાદા હું નાપાએદાર દીલ
તાસીરે ઇશ્કયે હે મેરે અહદ હુસ્નકી
મીટ્ટીકા બનાઉં તો હો બેકરારદીલ
આશીક હુવે વો જયસે અદુપર યે હાલ હે
રખ રખ કે હાથ દેખને હેં બારબાર દીલ
નીકલે મેરી બગલસે વો અયસી તળપકે આપ
યાદ આગયા વોહી મુઝે બે ઈખત્યાર દીલ
મશહુર હે સીકંદર વો જમકી નીશાનીયાં
એ દાબ છોળ જાંયગે હમ યાદગાર દીલ

ગઝલ

દીલ લગાલો તો મય તરીરે વફા બન જાઉં
તુમ નીભાલો તો ખુદા જાને મે કયા બન જાઉં
આસ કેહતી હય કે હય યાસકા આસન ઇલાજ
દરદકા હય યે તકાઝા કે દવા બન જાઉં
તેરે કદમોપે પળે રેહનેકા મોકા મીલ જાએ
યા ઈલાહી મે તેરી ઝુલફે રસા બન જાઉં
નાલા કેહેતા હય કે તુફાન બપા કરદુ મે
આંખ કેહતી હય કે સાવનકી ઘટા બન જાઉં
મેરી હસરત કોઇ બંદાહી બનાલે મુજકો
ઓર ઉસ બુતકી તમન્ના હયકે ખુદા બન જાઉં
વોહ પરી બનકે શબે વસલ અદાસે બોલે
કયુ કહો તો સહી અબ ઓર મે કયા બન જાઉં
નહિ સાગીર હુ મગર હય મેરા દાવા સાગીર
માર ડાલે તો મએ હોશ હુબા બન જાઉં

ગઝલ

કયા મીલા તુમકો મેરે ઇશકકા ચરચા કરકે
તુમભી રૂસવા હુવે આખર મુજે રૂસવા કરકે
મુજપે તલવારકા એહસાન ન હુવા ખુમ હુવા
માર ડાલા તેરી આખોને ઇશારા કરકે
નીજગહે શોખકો માને નહિ પરદા કોઇ
આય જોઇએ કહા આખસે પરદા કરકે
દીલરૂબાઇમે હકુમતકા મજા મીલતા હય
નાઝ કરતે હય મેર દીલપે વોહ કબઝા કરકે
ખુને નાહક હો કે હક હો યે ન હોમાં મુજસે
તુમકો બદ નામ કરૂ ખુનકા દાવા કરકે
તુમને ફિ વાબંદા બીલાકી તો નઇ બાત નહિ
સભી મઅશુક મુકર જાતે હય વઅદા કરકે

દર મરજકે લીએ ખાલીકને દવા પેયદાકી
મુજકો બીમાર કીયં તુજકો મસીહા કરકે
ઉડ ગયા રગ જો મેહુદીકા તો ક્યા ગમ ઉનકા
ફીર જમાલેગે કભી ખુને તમન્ના કરકે
શુકર ઇસ બ દા નવાજીકા અદા કયા હો જલીલ
મેરે સરકારને દીખા થા મુજે આપના કરકે

ગઝલ.

બોલતી કયુ નહી પીજરેમે પ્યારી મેના
ચુપકી કીયું બેઠી હે સચસચ તો બતારી મેના
ભુલી કીયું બેઠીહે બતલા તેરા મનશા કયા હે
કયા પસદ આતી નહીં ઘરકી પીયારી મેના
તોતા ચશ્મી તુજે સીખલાઇ હે કીસને બતલા
કયા લગા દીલ કીસી તોતેસે બતારી મેના
તેરી તકરીર કે મુશ્તાક ખીંચે આતે હે
તુભી તસ્વીર મુસ્વવરસે ખીચારી મેના
આઇગે શાદીમે દુન્યાકે પરીદે લાખો
ધુમસે ખુબ વીદાઅ હોગી હમારી મેના
બોલી મયના મેરી નકલેં મુવે નકકાલ કરે
સમજતી હુ નહી કુછ હુ કુવારી મેના
કીયું વોહ તોતેકી તરહ મીલકે નબીજી ભેજે
મેં પડાઉગી સબક દુંગી તુમારી મેના
બોલીયા બોલકર ઉડ જાઇગે બુલબુલ સારે
બોલતી દહેરમેં રેહવેગી હમારી મેના
ડાવરેને યેહ ગજલ લીખખી હે તેરી ખાતીર
જો સખુનવર હો ઉસે તુભી સુનારી મેના
કીસી તોતેસં બ્યાહ તેરા રચા દેંગે જરૂર
બેઠી કયા યુંહી રહેગી તું કુંવારી મેના

હર કીસમકી કીતાબે હમારે યહાંસે મીલ સકતી હૈ.

જવાબી કાર્ડ લીખનેસે જવાબ મીલેગા.

મોહમ્મદ ઇસમાઇલખાં બીન કાસીમખાં,

ઠા શેખ બુડન સ્ટ્રીટ, નંબર ૧૨-૧૪

મુંબઇ નંબર

સુરત બરાનપુરી ભાગોળ ભાજીવાલી પોળમા આવેલા શ્રી "અ વિ વિજય" પ્રીન્ટીગ પ્રેસમા **હરગોવનદાસ હરકીશનદાસે** છાપ્યુ